

בו אותו הראם, עוצר בכל
השערים של מעלה ואין מועה
בידו.

רבי יהודה אמר, אשר חילקו של
משה, שעלו כתו אשר הבחר
ותקרכב, ובכתוב (שמות) ומשה נגע
אל הערפל, (שם כד) ונגע משה
לבדו אל ה' והם לא יגשו. פה
תאמר לבית יעקב - אלו הנקבות.
ותגיד לבני ישראל - אלו הזקרים.
רבי שמעון אמר, כה תאמר, כמו
שנאמר כה תברכו. וככתוב
וחסידיך יברכוך, בלומר יברכו
כה. פה תאמיר לבית יעקב -
בأمירה, והינו מצד הדין. ותגיד
לבית ישראל - כמו שנאמר בדברים
הו יגדר לכם את בריתו. וככתוב שם
(הגרת היום לה' אל ליה). לבני
ישראל - הזקרים, שבאו מצד
הرحمם.

אמר רבי יצחק, הויאל ובאו
לזה, מה זה הגרת היום לה'
אל ליה ? לה' אלהינו היה אריך
להיות ! אמר לו רבי שמעון, וכי
רק בלבדו הוא, ובורי בטוב (שם)
כי ה' אל ליה מביאך אל ארץ
טובה וגוז', (שם) אשר ה' אל ליה
נתן לך, (שם כד) כי ה' אל ליה אש
אכלת הוא, וכלם לך ?

אלא לך שנינו, כל הדר באرض
ישראל דומה כמו שיש לו אלה,
וכל הדר בחוץ לארץ דומה כמו
שאין לו אלה. מה הטעם ? מושום
שהזרע הקדוש עולה לארץ
תקדושה, ושכינה יושבת
במקומה, וזה בונה פלוי. ומה
לא אמר אל ליה אלא לאוותם
שהיו עתידים להגנס לארץ
תקדושה ולקיים פניו שכינה. ומה
שלא אמר אלהינו, מושום שהרי
משה לא זכה להכנס לארץ, וכן
אל ליה וዳי בכל מקום, מושום
שהם היו עתידים להגנס לשם.

כה, אל ליה וዳי בכל אחר, מושום
דאיונן הוו זמינים למייעל מהן.

דאשתחח ביה והוא רשיימה, עבר בכל
טרען דלעילא, ולית דימחי בידוי.

רבי יהודה אמר, זפאה חולקיה דמשה,
דעליה כתיב אשר תבר ותקרב, וכתיב
ביה (שמות כד) ומשה נגע אל הערפל ונגע
משה לבדו אל לי' והם לא יגשו. כה תאמר
לבית יעקב : אלין ניקבי, ותגיד לבני ישראל :
אלין דינרין.

רבי שמעון אמר, כה תאמר, כמה דעת
אמר (במברר ו) פה תברכו. וכתיב, (תהלים
קמ"ה) וחסידיך יברכוך, בלומר יברכו לך. פה
תאמיר לבית יעקב, באミרה. והינו מסתרא
דיןא. ותגיד לבני ישראל, כמה דעת אמר,
(דברים ז) ויגדר לכם את בריתו. וכתיב (דברים
ט) הגדתי היום לי' אל ליה. לבני ישראל,
הוכרין, דעתו מסתרא דר חממי.

אמר רבי יצחק, (ס"א יוסף) הויאל ואמינא להאי,
מה הוא הגדתי היום לי' אל ליה. לי'
אל הינו, מיבעי ליה. אמר ליה ר' שמעון,
וכי הא בלחודי הוא. והא כתיב (דברים ח) כי
לי' אל ליה מביאך אל ארץ טובה וגוז'. (דברים ז) כי לי' אל ליה
אשר לי' אל ליה נתן לך. (דברים ז) כי לי' אל ליה
אש אוכלת הוא, וכלתו קבי.

אלא כי תנין, כל הדר באرض ישראל
דומה כמו שיש לו אלה. וכל הדר
בחוץ לארץ דומה כמו שאין לו אלה. מי
טעמא. מושום דזרעא קדישא, לא רעה קדישא
סלקא. ושכינתא באטריה יתבא. והאי בהאי
פליא. ומה לא אמר אל ליה, אלא לאינו
דחו זמינים למייעל לא רעה קדישא, ולקבלה
אפי שכינה. ומה דלא אמר אל ליה, מושום
דהא משה לא זכה להכנס לארץ, ובגינוי
כה, אל ליה וዳי בכל אחר, מושום דאיונן